

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВИЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ

101 – ї

підсумкової наукової конференції

професорсько-викладацького персоналу

Вищого державного навчального закладу України

«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

10, 12, 17 лютого 2020 року

Чернівці – 2020

УДК 001:378.12(477.85)

ББК 72:74.58

М 34

Матеріали 101 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет» (м. Чернівці, 10, 12, 17 лютого 2020 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2020. – 488 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 101 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет» (м.Чернівці, 10, 12, 17 лютого 2020 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Бойчук Т.М., професор Іващук О.І.,
доцент Безрук В.В.

Наукові рецензенти:

професор Братенко М.К.

професор Булик Р.Є.

професор Гринчук Ф.В.

професор Давиденко І.С.

професор Дейнека С.Є.

професор Денисенко О.І.

професор Заморський І.І.

професор Колоскова О.К.

професор Коновчук В.М.

професор Пенішкевич Я.І.

професор Сидорчук Л.П.

професор Слободян О.М.

професор Ткачук С.С.

професор Тодоріко Л.Д.

професор Юзько О.М.

професор Годованець О.І.

ISBN 978-966-697-843-4

© Буковинський державний медичний
університет, 2020

популяції імунокомпетентних клітин, які формують реактивну відповідь у визначенні адаптаційних процесів. Тому, метою роботи було проаналізувати адаптаційні індекси пристосувальних реакцій дітей у передпубертатному віці (8-12 років) та в період пубертату (12-18 років) залежно від виду порушення слуху.

У проспективному дослідженні взяли участь 102 дитини віком від 8 до 18 років із порушеннями слуху, батьки котрих підписали інформовану згоду на участь у дослідженні з наступним проведенням комплексу анамнестично-клінічних, лабораторно-інструментальних обстежень та молекулярно-генетичної діагностики. Серед обстежених 68 (66,7%) дітей мали нейросенсорні порушення слуху (НСПС), 34 (33,3%) – кондуктивні порушення слуху (КПС). Контрольну групу склали 60 практично здорових дітей. За віковим та гендерним критеріями групи порівняння були зіставні ($p > 0,05$). Рівень адаптаційного напруження організму (стрес, реакцію тренування, реакцію спокійної активації, реакцію підвищеної активації, переактивацію) визначали за значенням адаптаційного індексу (АІ) Л.Х. Гаркаві (індекс співвідношення лімфоцитів до сегментоядерних нейтрофілів). Статистичну обробку показників проводили з використанням програми "Statistica 7.0".

Отримані результати показали, що АІ у дітей із вадами слуху є більшим за такий у групі контролю на 31,91% і 42,55% відповідно, ($p < 0,001$), однак зони адаптаційних процесів у дітей із НСПС та КПС вірогідно не відрізняються. У дітей віком 8-12 років із НСПС адаптаційні процеси проходять більш активно, ніж у таких із КПС на 36,21% та у практично здорових – на 79,55% ($p < 0,001$). За результатами визначення рівня адаптаційного напруження організму дітей віком 12-18 років залежно від виду глухоти встановили, що пристосувальні процеси у дітей із КПС у віці 12-18 років відбуваються краще, ніж у таких із НСПС на 35,59% ($p = 0,047$) та у практично здорових – на 73,91% ($p < 0,001$). За розподілом адаптаційних реакцій суттєвих відмінностей залежно від виду глухоти не встановили; у зоні стресу не було виявлено жодної дитини.

Таким чином, адаптаційні індекси пристосувальних реакцій вірогідно кращі / вищі у передпубертатному віці (8-12) років у дітей із нейросенсорними порушеннями слуху на 36,21% і 79,55% ($p < 0,001$), а в період пубертату (12-18 років) - у дітей із кондуктивними порушеннями слуху на 35,59% ($p = 0,047$) і 73,91% ($p < 0,001$).

Кушнір О.В.

АЛІМЕНТАРНІ РИЗИКИ ЙОДОДЕФІЦИТУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ, ЯКІ ВІДВІДУЮТЬ ДИТЯЧІ НАВЧАЛЬНІ ЗАКЛАДИ

Кафедра гігієни та екології

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Як свідчать дані офіційної статистики, рівень поширеності йододефіцитних захворювань, зокрема, дифузного зоба І–ІІІ ступеня, серед дітей Чернівецької області складає 9,7%, що перевищує ендемічний поріг (Маменко М.Є. та ін., 2010). На жаль, в Україні проблема йододефіциту (ЙД) в ендемічних регіонах залишається не тільки остаточно невирішеною, а й не повністю усвідомленою населенням (Козярін І.П., Корзун В.Н., 2009).

Тому, метою роботи було проаналізувати наявність аліментарних ризиків ЙД у дітей дошкільного віку які відвідують дитячі навчальні заклади (ДНЗ) м. Чернівці та рівень поінформованості їхніх батьків щодо аліментарної профілактики йододефіцитних захворювань.

Вивчення стану організованого харчування дітей віком 4-6 років, що відвідували 9 ДНЗ м.Чернівці, проводили розрахунковим методом. Після посезонного викопіювання даних за 10 днів із меню-розкладок визначали середню кількість продуктів на одну дитину в день та порівнювали отримані дані з рекомендованими. У анонімному анкетуванні прийняли добровільну участь батьки 120 дітей вікової групи 4-6 років, які відвідували вищевказані ДНЗ.

Аналіз харчових раціонів дітей вікової групи 4-6 років у 9-ти ДНЗ м. Чернівці засвідчив, що харчування дітей було різноманітним, дотримувалася кратність харчування, інтервали між прийомами їжі, послідовність прийому страв та розподіл енергетичної цінності раціону за прийомами їжі. Вміст солі, у тому числі, йодованої, яку додавали у готові страви, складав 5 г в день на дитину. Вміст у добовому раціоні продуктів, які є одними із основних джерел органічного йоду та повноцінних білків був менше рекомендованих: рибних продуктів – на 24,4%, вміст м'яса та виробів з нього – на 30%, яєць – на 40%, кількість молока та кисломолочних продуктів – на 18,8%.

Як показали дані анонімного опитування батьків щодо харчування дітей у домашніх умовах, риба та морепродукти були присутніми в харчових раціонах дітей 4 і більше разів на тиждень у 3,25% домогосподарств, 2-3 рази на тиждень у 24,29%, 1 раз на тиждень і рідше – у 72,46%. Про існування зобоганих продуктів та необхідність обмеження їх у харчовому раціоні, за умов проживання у ендемічному регіоні, не знали 78,85% батьків.

Незважаючи на те, що 75,45% респондентів володіють інформацією про наявність ЙД на території Чернівецької області, лише 60,38% зазначили, що використовують йодовану сіль під час приготування їжі. З них, правил споживання йодованої солі постійно дотримуються тільки 40,69% респондентів, час від часу – 33,97%, вперше почули про них під час анкетування – 25,34%.

Інформацію про особливості аліментарної профілактики йододефіцитних захворювань у ендемічному регіоні 52,41% опитаних дізналися від медперсоналу, 34,79% – із засобів масової інформації, а 12,8% – отримали під час проведення даного анкетування.

Таким чином, отримані дані свідчать про наявність додаткових аліментарних ризиків щодо розвитку йододефіцитних захворювань у дітей дошкільного віку, які відвідують дитячі навчальні заклади м. Чернівці та недостатній рівень поінформованості батьків щодо аліментарних заходів профілактики йододефіциту. Тому, регіональні програми профілактики йододефіцитних захворювань повинні здійснюватись спільними зусиллями фахівців педіатричного, ендокринологічного та гігієнічного профілю, забезпечуючи можливість широкого інформування батьків.

Масікевич Ю.Г.

ОЦІНКА ЯКОСТІ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ГІРСЬКИХ ЛІСОВИХ ЕКОСИСТЕМ

Кафедра гігієни та екології

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Якість атмосферного повітря виступає свого роду інтегральним показником стану екосистеми. Саме в атмосферному повітрі нагромаджуються парникові гази та інші поллютанти, що утворюються в результаті антропогенної діяльності та біогеохімічного колообігу хімічних елементів. Важливе місце в підтриманні постійного газового складу атмосферного повітря відіграють зелені насадження, що виконують роль поглиначів стоків газів. Впродовж 2017-2019 років нами вивчалися фотосинтетичні показники (асиміляційна поверхня, вміст та співвідношення хлорофілів, активність процесів світлової фази фотосинтезу тощо) основних лісоформуєчих порід Покутсько-Буковинських Карпат. В якості еталону служила територія заповідної зони національного природного парку (НПП) «Вижницький», де впродовж більш ніж два десятки років підтримується природо заповідний режим. Для оцінки якості атмосферного повітря використовувалися показники аероіонного складу та наявність у повітрі санітарно показових бактерій.

В результаті проведених досліджень в атмосферному повітрі гірського регіону виявлено цілу низку показових мікроорганізмів (*Sarcina lutea*, *Sarcina rosea*, *Tarula rosea*, *S. saprofiticus*, *Microbacterium rasettacens*, *Microbacterium candicans*, *M. flavus* та ін.). Слід зазначити, що виявлені мікроорганізми не відносяться до групи патогенних, деякі з них попадають в атмосферне повітря в результаті випаровування з талих вод та ґрунту (наприклад *Bacillus subtilis*), а отже характеризують фізичне середовище екосистеми в